

Сборник съдебна практика

Дело C-84/12

Rahmanian Koushkaki
срещу
Bundesrepublik Deutschland

(Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgericht Berlin)

„Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Регламент (ЕО) № 810/2009 — Член 21, параграф 1, член 32, параграф 1 и член 35, параграф 6 — Условия и ред за издаване на единни визи — Задължение за издаване на виза — Преценка на риска от незаконна имиграция — Намерение на кандидата да напусне територията на държавите членки преди изтичане на визата, за която кандидатства — Основателно съмнение — Свобода на преценка на компетентните органи“

Резюме — Решение на Съда (голям състав) от 19 декември 2013 г.

1. *Контрол по границите, убежище и имиграция — Визова политика — Визов кодекс на Общността — Регламент № 810/2009 — Условия и ред за издаване на единни визи — Задължение за издаване на виза — Изключения — Основания за отказ, изброени стриктно в този регламент — Обхват — Свобода на преценка на компетентните органи*

(член 23, параграф 4, член 32, параграф 1 и член 35, параграф 6 от Регламент № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета)

2. *Контрол по границите, убежище и имиграция — Визова политика — Визов кодекс на Общността — Регламент № 810/2009 — Условия и ред за издаване на единни визи — Задължение за издаване на виза — Условия — Липса на основателно съмнение относно намерението на кандидата да напусне територията на държавите членки преди изтичането на визата, за която кандидатства — Конкретна преценка*

(член 32, параграф 1 от Регламент № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета)

3. *Контрол по границите, убежище и имиграция — Визова политика — Визов кодекс на Общността — Регламент № 810/2009 — Условия за издаване на единни визи — Национална разпоредба, която не предвижда задължение за компетентните национални органи да издадат единна виза при наличие на посочените условия — Допустимост — Условие — Тълкуване на такава национална разпоредба в съответствие с посочения регламент*

(член 23, параграф 4, член 32, параграф 1 и член 35, параграф 6 от Регламент № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета)

1. Член 23, параграф 4, член 32, параграф 1 и член 35, параграф 6 от Регламент № 810/2009 за създаване на Визов кодекс на Общността следва да бъдат тълкувани в смисъл, че след като преустановят разглеждането на заявление за издаване на единна виза, компетентните органи на дадена държава членка могат да откажат издаването на такава виза на кандидат единствено в случай че на него може да бъде противопоставено някое от изброените в тези разпоредби основания за отказ. При разглеждането на това заявление, за да установят дали някое от тези основания за отказ може да бъде противопоставено на кандидата за виза, тези органи разполагат с широка свобода на преценка, що се отнася до условията за прилагане на тези разпоредби и до оценката на релевантните факти.

(вж. точки 55 и 63; точка 1 от диспозитива)

2. Член 32, параграф 1 от Регламент № 810/2009 за създаване на Визов кодекс на Общността във връзка с член 21, параграф 1 от същия следва да бъде тълкуван в смисъл, че задължението на компетентните органи на дадена държава членка да издадат единна виза се предпоставя от изпълнение на условието да не са налице основателни съмнения относно намерението на кандидата да напусне територията на държавите членки преди изтичането на визата, като се взема предвид общото положение на държавата по местоживееене на кандидата и неговите индивидуални характеристики, установени въз основа на предоставената от последния информация.

(вж. точка 73; точка 2 от диспозитива)

3. Регламент № 810/2009 за създаване на Визов кодекс на Общността следва да бъде тълкуван в смисъл, че допуска национална разпоредба, която предвижда, че при изпълнение на предвидените в този кодекс условия за издаване на визи компетентните органи разполагат с правомощие да издадат единна виза на кандидата, без да се уточнява, че те са длъжни да издадат тази виза, доколкото тази разпоредба може да бъде тълкувана в съответствие с член 23, параграф 4, член 32, параграф 1 и член 35, параграф 6 от посочения регламент.

Запитващата юрисдикция е длъжна да тълкува посочената национална разпоредба, доколкото е възможно, в смисъл, че компетентните органи могат да откажат издаването на единна виза на даден кандидат само в случай че на него може да се противопостави някое от изброените в тези членове основания за отказ.

(вж. точки 77 и 78; точка 3 от диспозитива)